

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mucenițe Ecaterina

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului șezând de-a dreapta Celui Atotputernic și venind cu norii cerului. Amin.

O, fiule Israele, copil credincios, cine Mă va despărți de dragostea de tine? Necredința de pe pământ și aleșii ei? O, fiule credincios, credința ta în cuvântul Meu va lucra și va strânge într-un singur staul pe toți cei de pe pământ, pe toți care vor mai fi, căci toți cei ce vor fi vor rămâne ca să fie. Necredința de pe pământ și aleșii ei nu te pot birui pe tine, că Eu cu tine sunt, și îți țin cald și îți înfierbânt credința, ca să topești cu ea filozofia necredinței acestui veac. Tu ești cel ce crezi, iar Eu sunt Cel ce împlinesc. Amin. Pace ție, căci Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt te iubește. Pace ție, Israele, că nimeni nu are pace așa cum ai tu, așa cum Mă ai tu, că iată ce fac: întocmesc serbări cu sfinții în mijlocul tău, și mărturisește cerul înaintea ta, și le dăm celor necredincioși cuvântul puterii lui Dumnezeu, căci Eu sunt Cel ce sunt.

Vin cu sfinții mucenici în venirea Mea, vin și iar vin cu sfinții și cu îngerii în sunet de trâmbiță, ca să adun prin cuvânt pe cei aleși ai Mei din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, și voi lucra ca în vremea lui Noe. Și iată, găsesc pe oameni mâncând și bând și nuntind, că ei nu știu venirea Fiului Omului. Vin și voi trâmbița ca să adun pe cei aleși, și din ei voi lua unul, și pe unul îl voi lăsa, și oamenii nu cred ca să vegheze venirea Mea care vine peste ei fără de știre. O, fericit ești tu, poporul Meu, slugă cuminte și credincioasă, căci venind Domnul tău, vei fi găsit mereu veghind, și vei fi pus peste cele ale Mele, iar cei care zic că Eu zăbovesc și stau mâncând și bând și nuntind, pe neașteptate voi veni la ei și îi voi despica în două, precum este scris în cuvântul Meu, în venirea Mea. Cuvântul Meu e venirea Mea, și nimeni nu înțelege cuvântul Meu, venirea Mea. Binecuvântată este venirea Mea la tine și statul tău înaintea Mea în venirea Mea, Israele, cale a venirii Mele la oameni. Și iată, fiule scump, oamenii beau și mănâncă și nuntesc ca în vremea lui Noe, și cuvântul Meu vine la ei pe neștire. Vine cuvântul lui Dumnezeu pe norii cerului, și văd sfinții din cer, că ei sunt în venirea Mea. Eu și la arhieriei care M-au dat la răstignire le-am spus: *«Eu sunt Fiul Tatălui, și Mă veți vedea venind cu norii, cu putere și cu slavă»*, iar cuvântul Meu adevărat este.

Vin și iar vin, că am unde să vin ca să strig și să adun pe cei aleși care vor rămâne, și vor fi toți un singur trup, o pâine vor fi toți, și fericiți cei care au urechi de auzit, că aceia vor rămâne. Vin cu sfinții și cu îngerii și strig ca să audă cei aleși din cele patru vânturi, de la o margine la alta a cerurilor, că este scris în Scripturi să trâmbițeze îngerii și să adune pe cei aleși.

Am praznic de cuvânt în tine, Românie, și voiesc să fac din tine oază de scăpare pentru cei aleși care vor rămâne ca să fie, căci *«unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii»*, precum este scris în Scripturi. Ia de la Mine înțelepciune, țară Românie, că nu e bună înțelepciunea veacului acesta. Ea nu dă omului viață. Ea Mă scoate pe Mine din om, și omul zice că este el, omul înțelept zice că este el, iar Eu, Cel ce sunt, nu mai sunt în om.

O, poporul Meu, am serbare în tine. Sunt cu mireasa Mea, cu înțeleapta Ecaterina, mucenică de omul veacului acesta, mucenică pentru numele Meu, căci Eu am logodit-o cu Mine și i-am dat inel de logodnă și am făcut-o mireasă a Mea, și mama Mea Fecioară a iubit-o și a învățat-o să Mă iubească în smerenia și blândețea inimii ei. Înțeleapta Ecaterina, fiilor din Israel. O, pe pământul oamenilor e frumos omul cel deștept, omul cel de neam, omul cel cu nume și cu avuție, acela e frumos, acela e iubit și dezmiertat pe pământ. Mucenița Mea nu numai de neam bun a fost pe pământ, nu numai cu nume mare și împărătesc, nu numai bogată de averi pământești era, ci era și frumoasă între fiicele oamenilor, frumusețe aleasă între făpturi.

O, fiilor, omul dacă a păcătuit mereu, n-a mai fost frumos omul cel din om ieșit, n-a mai păstrat omul frumusețea staturii omului cel dintâi, pe care mâna lui Dumnezeu l-a făcut, frumusețe dumnezeiască în om și în făptura omului cu chip dumnezeiesc. Atâția oameni sunt urâți la chip, căci urât este rodul păcatului, și cu greu se mai păstrează în chipul omului chipul cel frumos al lui Dumnezeu, chipul omului cel dintâi, făcut de Dumnezeu, de mâna și de Duhul lui Dumnezeu. O, fiilor scumpi, mucenița Mea era frumoasă la chip, frumoasă foarte între chipurile oamenilor, frumoasă și înțeleaptă după asemănarea oamenilor, că era de neam și de nume bun, neam împărătesc, împodobit cu podoabe și cu bogății, dar lumina Mea s-a strecurat în ea, și ea a început să vadă pe Dumnezeu Domn adevărat, Unul Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. O, și Mă iubea fecioara aceasta, căci mama Mea Fecioara a venit la ea și i-a spus de Mine, Mire frumos și sfânt, Cel mai frumos pe pământ și în cer. Era înțeleaptă foarte. Învățase toată înțelepciunea oamenilor, căci era din fire înțeleaptă și avea minte din fire, și pe toate le învăța, ca să le știe pe toate. Era așa de deșteaptă că voia să aibă pe cel mai frumos mire de pe pământ, iar mama Mea era aceea care a adus pe lume pe Cel mai frumos între oameni, și s-a dus la ea și i-a spus de Mine, Cel frumos, și ea M-a iubit și M-a mărturisit tuturor Mire și logodnic al ei pe veci, că M-a văzut, și M-a iubit cu iubire mare, cu iubire veșnică. M-am arătat ei și i-am pus inel de logodnă și am logodit-o cu Mine pe cea care M-a iubit, și am făcut din ea mireasă veșnică. Mireasă este cea curată, asta înseamnă mireasă. S-a întâlnit cu Mine pe pământ, M-am arătat ei, și ea s-a ascuns în Mine, Mirele ei, și nu M-a mai părăsit, că mult M-a iubit, și pentru iubirea Mea a suferit prigoană mărturisindu-Mă Mire veșnic, Dumnezeu adevărat, Unul Dumnezeu. Ea se roagă pentru toate fecioarele de pe pământ să găsească iubirea așa cum a găsit-o ea. Se roagă pentru mireasa Mea, pentru tine, poporul Meu, mireasa Mea cea mică, mireasă mângâiată de cer pe pământ. Se roagă mucenița Mea, se roagă cu iubire în Mine, se roagă pentru tine, Israele, mireasă mică a Mea:

– O, Mire, Mire veșnic și frumos între fiii oamenilor! Tu Te-ai făcut Fiul Omului, Te-ai făcut Om ca să Te vadă oamenii și să fie ca Tine, iubindu-Te precum Tu i-ai iubit venind din Tatăl pe pământ în Fecioară, ca să Te ia Tatăl din Fecioară născut și să Te dea oamenilor, ca să vadă oamenii pe Cel ce iubește din cer pe pământ, pe Cel mai frumos între oameni.

O, Mire, Mire dulce, Mire al meu, cu dureri mi-a fost calea spre Tine, Mire al nunții mele pe pământ spre nuntă veșnică în cer. Dar Tu erai în mine când sufeream, și îmi luai Tu suferința și mă ocroteai ca să mă ai, ca să fii pe veci mireasa Ta, mireasa Celui mai frumos Mire, precum voia inima mea să aibă, căci Fecioara cea veșnică, cea care Te-a născut între oameni, a venit în calea mea la dorința mea și mi-a spus de Tine, Cel mai frumos Mire; și am avut înțelepciune, și cu ea Te-am ales pe Tine înțelepciune în mine, și Te-am iubit apoi cum nu se poate iubi pe pământ, și Te-am luat întru mine ca să Te am și să Te spun la toți oamenii cât de frumos ești, cât de veșnic ești, și mi-am curățit casa inimii și am dat din ea toate podoabele înțelepciunii omenești, toată știința omenească pe care o strânsesem în mine bogăție de înțelepciune omenească, și m-am smuls din mine și din jurul meu și am ieșit din toate câte mă aveau, și am intrat în Tine dându-mă Ție în dar, și Tu ai făcut în mine casă Ție și mie, în Tine și în mine, în cer și pe pământ, și Te-ai arătat cu mine fiilor oamenilor, mărturisindu-Te din mine, și pe mine mireasă a Ta și înțelepciune a Ta între oameni, căci scris este: «Lăsa-va omul pe tatăl și pe mama sa și se va alipi de Dumnezeu, Mire și mireasă, și vor fi un singur trup și nu două». Așa am lăsat eu pe mamă și pe tată și tot ce am avut pe pământ, și m-am alipit cu Tine, Mire și mireasă, un singur trup, Doamne, căci taina aceasta a Ta nici un om n-o înțelege. Și din unirea Ta cu mine s-au născut fii, și nu mai înțelege nimeni pe pământ taina nașterii de fii pentru cer, după cum Tu i-ai spus lui Avraam că seminția lui va fi ca stelele cerului.

O, Mire scump, nu știe omul că oamenii cei înțelepți în veacul acesta sunt stele ale pământului, dar cei cu înțelepciunea Ta în ei sunt stele ale cerului, Doamne. Eu am fost cu Tine în mine luminând pe pământ, stea cerească pe pământ am fost, și am luminat pe înțelepții

pământului, care voiau să nu mă lase să pier din înțelepciunea cea de pe pământ, care voiau să fiu a oamenilor și nu a Ta, Doamne. I-am luminat și pe ei cu Tine, Cel ce erai în mine lumină venită din cer ca să faci din mine stea cerească pe pământ luminând. Le-am dat și lor lumină din Lumină, și Te-au cunoscut pe Tine înțelepciune una, și s-au lepădat și ei de oameni, de idoli, Doamne. Oamenii înțelepți sunt idoli oamenilor, și oamenii se închină idolilor lor, iar eu am părăsit idolii și m-am făcut închinătoare Ție în duh și în adevăr, așa cum Tatăl voiește, și îl ajut pe poporul Tău de azi să Te mărturisească feciorilor și fecioarelor Mire din cer, Cel mai frumos între oameni.

În Tine mă rog, și cad cu iubire la tronul Tău și Te rog de lumină cerească peste înțelepciunea veacului acesta, care-i ține pe cei aleși ai Tăi sub vină, așa cum am pățit și eu în vremea științei mele în mine. Ia robia de peste oameni, ia știința de peste fiii oamenilor, că știința îi învinuiește de furt, Doamne, și Te așează Tu în om, împărăție a cerurilor în om, așa cum l-ai făcut Tu pe om, așa cum m-ai făcut pe mine, facere nouă în om, om din om, om nou din om, mireasă a Ta pe pământ. În Tine mă rog pentru Israel, poporul Tău de azi, pentru cel așteptat de rugăciunile sfinților, care stau cupă plină înaintea Ta. Israel de azi e mic. Ajută-l pe cel mic și iartă-i neputințele, că sfinții Tăi au cupa plină de rugăciuni înaintea tronului Tău. Fă din Israel cel mic, cel român, fă lumină peste Israel cel ce Te-a răstignit, că rămășița lui cea din cer, cea dintre sfinții Tăi, se roagă pentru Israel cel după trup, se roagă din România sfinții, Doamne. Toți sfinții cerului Tău din România se roagă din locul slavei Tale, slava cuvântului Tău care se slăvește din România peste pământ, peste înțelepții neamurilor pământului, Doamne, și neamurile vor lua lumină din lumină din România, țara Ta mireasă.

O, țară Românie, stau sfinții cerului, stau stelele cerului deasupra ta, deasupra ieslei Cuvântului Care Se naște între oameni ca să-i păstorească precum un Păstor bun, Care Și-a dat viața pentru oile Sale. Scoală-te și te îmbracă precum m-am îmbrăcat eu în veșmântul lui Hristos, cel mai frumos veșmânt, veșmânt din lumină și din slavă, o, țară Românie! Tu ești cântată de sfinții cerului, ești luminată de stelele cerului, care s-au strâns deasupra ta ca să te călăuzească spre izvorul cuvântului care se naște în ieslea sa, în Israel cel luat din români, țară Românie, țară a venirii Domnului la oameni.

Mă rog în Tine, Doamne, pentru România, cea aleasă a Ta, și pentru mireasa Ta din ea, pentru poporul Tău cel mic, ca să-i dai ce și mie mi-ai dat, și ca să-l ai lumină și sfeșnic de lumină în România pentru toate noroadele de pe pământ, Doamne. Dă-i mângâiere lui Israel, dă-i toată iubirea, dă-le toți sfinții în ajutor, în dar, căci noi, sfinții Tăi, ne dăm lor cu iubire, cu dorul tot ne dăm, că ne e dor să-Ți vedem plinită taina Ta de veac nou în fiii lui Israel de azi, începătura Ta de veac nou, de om nou în om, Doamne. Dă-le iubirea Ta, să Te iubească cu ea, precum mie mi-ai dat-o când căutam pe cel mai frumos între oameni. Vino mereu, că mare este venirea Ta și bucuria sfinților Tăi care sunt în venirea Ta, o, Mire al sfinților Tăi în cer și pe pământ, căci cei mici se binecuvintează de cei mari, ca să fie mari, împărăție a Ta să fie cei mici, a Ta și a sfinților Tăi. Amin.

O, fiilor mici, mireasă mică a Mirelui Cel frumos, iubiți-vă unii pe alții precum eu am iubit pe Hristos. Aceasta e iubirea și Cel iubit de voi. Iubiți pe Domnul așa cum El vă iubește. Iubiți-vă cu Domnul, unii pe alții iubiți-vă iubind pe Domnul. Vine Domnul, vine, și va veni. Vine Domnul la tine, Israele mic, ca să ai veșmântul Lui pe tine. Vine la tine Domnul, mereu vine, ca să ai tu veșmânt pe Hristos.

Să Te aibă, Doamne, mireasa Ta, veșmânt să Te aibă, precum Te-am avut eu după nașterea mea din Tine, rădăcina omului nou, născut din Tine, înveșmântat cu Tine, om nou, Hristos în om, Mire și mireasă, un singur trup, precum scrie în Scripturi. Amin. Mă fac în Tine rugăciune pentru Israel, o, Mire al meu. Rugăciune sfântă, tămâie în Tine mă fac, miros de bună mireasmă înaintea Ta pentru cei mici ai Tăi. Și vino întru slava Ta cea văzută, vino, Doamne, căci duhul și mireasa zic: «Vino!». Amin.

– Vin, Ierusalime; Ierusalime din cer și de pe pământ. Vin, că iată cum vin. Cerul și pământul se unesc în venirea Mea, că Eu vin. Binecuvântată este venirea Mea, împărăția Mea întru sfinții Mei în cer și pe pământ, nunta Mea cu mireasa Mea. Cuvântul Meu este venirea Mea. Binecuvântată este venirea Mea la tine și statul tău înaintea Mea în venirea Mea, Israele. Și iată, oamenii beau și mănâncă și nuntesc, și cuvântul Meu strigă peste pământ să adune pe cei aleși, ca să fie cei ce sunt.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu șezând de-a dreapta Celui Atotputernic și venind cu norii cerului. Cine Mă va despărți de dragostea Mea de tine, Israele iubit? Necredința de pe pământ și aleșii ei? O, Israele, Israele, credința ta în cuvântul Meu va lucra și va strânge într-un singur staul, într-un singur trup pe toți cei de pe pământ care vor fi, căci toți cei ce vor fi vor rămâne ca să fie. Cei ce vor fi găsiți veghind venirea Mea vor rămâne ca să fie, și vor fi mângâiați în vecii vecilor, și vor fi mângâiere a mângâierii, și vor fi. Amin, amin, amin.

25-11/08-12-1996